

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/14/2017
Identifikačné číslo spisu: 6015200782
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015200782.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Zuzany Ďurišovej v právnej veci žalobcu: Ing. G. P., bytom D., zastúpený: JUDr. Namir Alyasry, PhD., advokát so sídlom AK Štúra 43, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, Nám. Ľ. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, za účasti: 1/ H. P., D., zastúpená: JUDr. Namir Alyasry, PhD., advokát so sídlom AK Štúra 43, 949 01 Nitra, 2/ H. H., nar. XX. S. XXXX, L., zastúpený: JUDr. Peter Váčok, advokát, so sídlom Vázovova 9/A, 811 07 Bratislava, 3/ Ing. H. H., D., 4/ H. H., D., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2015/010098-KB zo dňa 13. apríla 2015, o kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/111/2015-73 zo dňa 17. júna 2016 v spojení s opravnými uzneseniami č. k. 24S/111/2015-109 zo dňa 16. novembra 2016 a č. k. 24S/111/2015-123 zo dňa 14. februára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/111/2015-73 zo dňa 17. júna 2016 v spojení s opravnými uzneseniami č. k. 24S/111/2015-109 zo dňa 16. novembra 2016 a č. k. 24S/111/2015-123 zo dňa 14. februára 2017 z a m i e t a. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania voči zúčastnenej osobe 2/.

Odôvodnenie

I.
Pribeh a výsledky administratívneho konania

A)
1. Rozhodnutím Obce Lutíla, stavebného úradu, ako prvostupňového správneho orgánu, č. 573/2012 zo dňa 12.01.2015 bolo vydané podľa § 66 a § 88a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“) pre stavebníka H. H., bytom L. dodatočné povolenie stavby „Holubníky“ na pozemkoch parc. č. CKN 789/2, CKN 789/3, CKN 789/4 v katastrálnom území Z. podľa projektovej dokumentácie overenej v konaní o dodatočnom povolení stavby, ktorú vypracoval

Ing. E. X. v novembri 2012 a jej doplnku z decembra 2013. Vzhľadom na to, že stavba je toho času dokončená pre daný účel, stavebný úrad týmto rozhodnutím podľa § 82 ods. 1 Stavebného zákona a § 20 vyhl. MŽP SR č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona povolil užívanie stavby „Holubníky“ na pozemkoch parc. č. CKN 789/2, CKN 789/3, CKN 789/4 v katastrálnom území Z..

2. Vzhľadom na posúdenia z hľadiska zámerov a cieľov územného plánovania, starostlivosti o životné prostredie a jednotnej technickej politiky vyjadrenej všeobecnými technickými požiadavkami na výstavbu stavebný úrad dospel k záveru, že stavba je v súlade so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie obce Lutilla vyhlásená Všeobecne záväzným nariadením č. 7/2007 zo dňa 25.10.2007; so základnými požiadavkami na stavby (§ 43 Stavebného zákona); so všeobecnými technickými požiadavkami na výstavbu podľa vyhlášky č. 532/2002 Z.z., ako aj stanoviskami dotknutých orgánov, ktoré ochraňujú verejné záujmy podľa osobitných predpisov. Stavebný úrad preskúmal stavbu v zmysle § 62 a § 63 Stavebného zákona a konštatoval, že v uskutočnenom konaní bolo preukázané, že stavba nie je v rozpore s verejným záujmom chráneným stavebným zákonom a osobitnými predpismi. Na základe toho stavebný úrad nezistil dôvody, vplývajúce z platných zákonov a vyhlášok, ktoré by bránili dodatočnému povoleniu predmetnej stavby.

3. Miestnou obhliadkou bolo zistené, že stavba je stavebne ukončená a pri porovnaní predloženej dokumentácie stavby so skutočnosťou bol zistený ich súlad. Zo strany stavebníka boli predložené doklady potrebné k vydaniu kolaudačného rozhodnutia. V uskutočnenom konaní sa zistilo, že užívaním stavby nebude ohrozený verejný záujem, ani neprimerane nebudú obmedzené či ohrozené práva a oprávnené záujmy účastníkov konania, nebude ohrozený život a zdravie osôb, ani životné prostredie. Účel užívania stavby je v súlade s funkčným využitím územia v zmysle schváleného územného plánu obce Lutilla.

B)

4. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2015/010098-KB zo dňa 13.04.2015 zamietol odvolanie manželov P. a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil, pretože v konaní a rozhodnutí nezistil také pochybenia, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie rozhodnutia.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Krajský súd napadnutým rozsudkom v spojení s opravnými uzneseniami podľa § 250j ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zrušil rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

6. Podľa názoru krajského súdu je napadnuté rozhodnutie žalovaného nezákonné z dôvodu, že nebol dostatočne zistený skutkový stav. V stavebnom konaní bolo preukázané, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia. V preskúmvanej veci dospel krajský súd k záveru, že správne orgány nepostupovali v súlade so zákonom a splnenie podmienky súladu s verejnými záujmami neskúmali v potrebnom rozsahu. Výsledkom rozhodovacej činnosti správnych orgánov vo vzťahu k námietkam vzneseným v konaní a k odvolacím námietkam bol odkaz na stanoviská štátnych orgánov, ktoré mali byť dotknuté, ale ktoré sa vecne k námietkam nevyjadrili. V takom prípade bol správny orgán povinný námietky posúdiť a vysporiadať sa s nimi sám. Stavebný úrad sa však uspokojil s tým, že žalobcu ako namietateľa odkázal s námietkami na súd, aby (zrejme) v civilnom konaní tieto námietky vo vzťahu k dodatočne povoľovanej stavbe uplatnil. Vo vzťahu k žalobcovým námietkam sa nevyjadril, napriek tomu, že žalobcom namietané skutočnosti mal posudzovať stavebný úrad a v konaní o podanom odvolaní práve žalovaný. Pokiaľ tak správne orgány nespravili, nedostatočne zistili skutkový stav na to, aby mohol byť vyslovený záver, že sú splnené podmienky na dodatočné povolenie stavby podľa § 88a Stavebného zákona.

7. Uvedené konštatovania umocňuje skutočnosť, že stavebný úrad medzi podmienky užívania stavby zaradil podmienku „Pri užívaní stavby rešpektovať ustanovenia § 127 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník“. Rešpektovať zákon a konať v súlade s ním je základnou zásadou právneho štátu a stanovenie podmienky konať v súlade so zákonom sa javí ako nadbytočné. Stanovenie tejto podmienky ale preukazuje, že stavebný úrad mal sám v dôsledku podaných námietok pochybnosti o tom, či užívanie

už postavenej stavby nad mieru primeranú pomerom neobmedzuje žalobcu, resp. ďalších účastníkov konania o dodatočné povolenie stavby spôsobom, ktorý predpokladá citované ustanovenie Občianskeho zákonníka. Stanovenie podmienky dodržať ustanovenie § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobuje nezákonnosť rozhodnutia aj v tom, že rozhodnutie je tak nevykonateľné, neurčité a nezrozumiteľné v tom zmysle, že z rozhodnutia nie je zrejmé, aká podmienka má byť dodržaná. Vo vzťahu k chovu holubov tak nie je zrejmé, v akom rozsahu a množstve chovných holubov má uvedená podmienka stavebníka obmedzovať, aby konal v súlade s § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Všeobecné stanovenie podmienok tak, ako to urobil stavebný úrad v rozhodnutí, ktorým dodatočne povolil stavbu a povolil jej užívanie, podľa názoru krajského súdu nepostačuje.

8. Krajský súd ďalej uviedol, že stavebný úrad tiež pochybil, pokiaľ v konaní odkázal namietateľov na súd a konanie prerušil postupom podľa § 137 Stavebného poriadku. Z ustanovenia § 88a Stavebného zákona vyplýva, že tak urobí v prípade, ak vlastník stavby v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou časťou alebo jeho časti alebo má k tomu pozemku iné právo. Podľa § 88a Stavebného zákona je stavebný úrad oprávnený k podaniu žaloby odkázať vlastníka pozemku, na ktorom je nepovolená stavba postavená. Takýto spor v konaní o dodatočnom povolení stavby však nevznikol.

9. Pokiaľ podľa § 137 ods. 1 Stavebného zákona sa stavebný úrad pokúsi vždy o dosiahnutie dohody účastníkov o námietkach vyplývajúcich z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomocí stavebného úradu. Posúdenie námietok neprekračovalo tieto právomoci, nakoľko podľa ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b) stavebný úrad skúma, či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany života a zdravia ľudí. Ak stavebný úrad v prípade, že sa účastníci konania nedohodli, odkázal žalobcu ako namietateľa na súd a konanie prerušil, postupoval v rozpore so zákonom, nakoľko posúdenie otázky súladu dodatočného povolenia stavby bolo v jeho právomoci. Podľa názoru krajského súdu nie je zrejmé, aký nárok mal žalobca v súdnom (zrejme občianskoprávnom) konaní uplatniť vo vzťahu k užívaniu nepovolenej (čiernej) stavby stavebníkom.

10. Pokiaľ ďalší účastník považoval žalobné tvrdenia za irelevantné a iba za názor žalobcu, ktorý hodnoverne nepreukázal, a preto žiadal žalobu zamietnuť, súd zdôraznil, že so všetkými tvrdeniami účastníka konania o dodatočné povolenie stavby sa mal stavebný úrad vysporiadať, náležite zistiť skutkový stav v rozsahu potrebnom na vydanie rozhodnutia. Pokiaľ sa žalovaný a ani prvostupňový správny orgán s námietkami žalobcu nevysporiadali a uspokojili sa s konštatovaním, že žaloba pri postupe podľa § 137 Stavebného zákona podaná nebola, niet pochybností, že skutkový stav nebol dostatočne zistený. Vo vzťahu k tvrdeniu stavebníka, že žalobca nepreukázal ukrátenie na svojich právach, O. s. p. nevyžaduje, aby toto ukrátenie (porušenie) práv žalobca nesporne preukázal v žalobe. Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. postačí, ak fyzická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu. Žalobca v žalobe tvrdí a aj preukazuje, že na svojich právach bol ukrátený (dotknutý) a špecifikuje, o aké právo ide a ktoré vyplýva z práva na zdravé životné prostredie a práva vlastníť majetok. Nesprávny je preto podľa názoru krajského súdu názor zástupcu ďalšieho účastníka vo vzťahu k námietkam žalobcu, ktoré sa majú týkať len a výlučne rozhodnutia a postupu prvostupňového správneho orgánu. Správne konanie, tu konanie o dodatočnom povolení stavby a konanie o povolení užívania stavby, je jeden celok, tvorený rozhodnutím a postupom prvostupňového správneho orgánu (stavebného úradu), ako aj rozhodnutím a postupom odvolacieho orgánu (žalovaného). Napadnuté rozhodnutie žalovaného je výsledkom celého správneho konania. Nemožno tak podľa názoru krajského súdu vyčítať žalobcovi, že vady vidí predovšetkým v postupe stavebného úradu, najmä pokiaľ žalovaný konajúci o podanom odvolaní sa s námietkou žalobcu vo vzťahu k nedostatočne zistenému skutkovému stavu nevysporiadal. Napadnuté rozhodnutie žalovaného tak trpí rovnakou vadou ako rozhodnutie stavebného úradu. Pokiaľ ďalší účastník 2/ namieta, že žalobca neuviedol presne, ktoré výroky napadnutého rozhodnutia napáda a zároveň namieta, že žaloba je formulovaná nekonkrétne a všeobecne, tak žaloba takéto vady podľa názoru krajského súdu, ktoré by bránili jej vecnému vybaveniu, nemá. Zo žaloby je zrejmé, rozhodnutie ktorého orgánu verejnej správy napáda, v akom rozsahu, z akých dôvodov a čoho sa žalobca domáha. V tomto smere žalobe nemožno podľa názoru krajského

súdu nič vyčítať.

11. Z vyššie uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nezákonné, nakoľko zistenie skutkového stavu v správnom konaní je nedostačujúce na posúdenie veci. Z uvedeného dôvodu krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktoré trpí rovnakou vadou, s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

12. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že priznal úspešnému žalobcovi právo na ich náhradu.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

13. Proti rozsudku krajského súdu ďalší účastník 2/ (sťažovateľ) v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň navrhol, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného výrazným spôsobom zasahuje do jeho práv. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že krajský súd ani žalobca nepoukázali na právne a technické normy, ktoré pre daný druh stavby neboli dodržané. Vo vzťahu k splneniu podmienky súladu s verejnými záujmami sťažovateľ opätovne uviedol, že žiadna právna norma Stavebného zákona vo vzťahu k požiadavkám na kvalitu postaveného holubníka a požiadavkám na vplyv na okolie nebola porušená.

14. Podľa názoru sťažovateľa je úlohou stavebných úradov posudzovať súlad stavieb s právnymi predpismi, teda aj súlad stavby holubníka s právnymi predpismi. Z napadnutého rozsudku správneho súdu pritom nie je podľa názoru sťažovateľa zrejmé, v čom pri tomto posudzovaní stavebné úrady nedostatočne zistili skutkový stav vo vzťahu k predmetnej stavbe.

15. Sťažovateľ je názoru, že prvostupňový stavebný úrad spolu so žalovaným náležite zistili a hodnoverne preukázali, že vo vzťahu ku kvalite stavbe sťažovateľa a jej vplyvu na okolie boli dodržané všetky v súčasnosti účinné právne normy. Bol teda preukázané, že stavba holubníka je v súlade s verejným záujmom v rozsahu chránenom stavebným zákonom, a preto navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

16. K vyjadreniam ku kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že trvá na doterajších svojich právnych a skutkových tvrdeniach.

B)

17. Žalobca a ďalší účastník 1/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedli, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti nevymedzil, ktoré právne posúdenie pokladá za nesprávne a v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia. Napadnutý rozsudok krajského súdu považujú za vecne správny, ktorý rešpektoval prirodzené práva žalobcu a jeho rodiny, a preto navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť zamietol.

C)

18. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že v celom rozsahu súhlasí s obsahom podanej kasačnej sťažnosti, a preto navrhol kasačnému súdu, aby zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu a žalobu zamietol.

D)

19. Ďalší účastník 3/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje s jeho obsahom. Podľa jeho názoru je rozsudok krajského súdu nesprávny a nezákonný a existujú dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.. Za nesprávne právne posúdenie považuje tvrdenie krajského súdu o tom, že správne orgány konali v rozpore s § 137 Stavebného zákona, v rozpore s § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nezákonné, pretože zistenie skutkového stavu v správnom konaní je nedostatočné pre posúdenie veci. S

ohľadom na uvedené navrhuje kasačnému súdu, aby konanie v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. zastavil.

20. Vyjadrenie žalobcu a ďalšieho účastníka 1/ ďalší účastník 3/ považuje za irelevantné a považuje žalobcovu snahu za akt pomsty.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.04.2018 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

22. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým podľa § 66 a § 88a Stavebného zákona vydal pre stavebníka - sťažovateľa dodatočné povolenie stavby „Holubníky“ na pozemkoch parc. č. CKN 789/2, CKN 789/3, CKN 789/4 v katastrálnom území Z. podľa projektovej dokumentácie overenej v konaní o dodatočnom povolení stavby, ktorú vypracoval Ing. E. X. a vzhľadom na to, že stavba bola toho času dokončená pre daný účel, stavebný úrad zároveň podľa § 82 ods. 1 Stavebného zákona a § 20 vyhl. MŽP SR č. 453/2000 Z.z. povolil užívanie stavby „Holubníky“ na pozemkoch parc. č. CKN 789/2, CKN 789/3, CKN 789/4 v katastrálnom území Z., a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 66 ods. 1 Stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Podľa § 66 ods. 3 písm. b) Stavebného zákona záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia, Podľa § 88a ods. 1 Stavebného zákona ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 88a ods. 2 Stavebného zákona ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Podľa § 88a ods. 3 Stavebného zákona ak vlastník stavby, pri ktorej sa preukáže, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami, v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo jeho časti, alebo že má k tomuto pozemku iné právo (§ 58 ods. 2) a vlastník zastavaného pozemku alebo jeho časti s dodatočným povolením nesúhlasí, stavebný úrad odkáže vlastníka pozemku na súd a konanie preruší (§ 137). Konanie o stavbe zostane prerušené až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci.

Podľa § 137 ods. 1 Stavebného zákona stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych

alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej moci.

Podľa § 137 ods. 2 Stavebného zákona ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

Podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Preto najmä nesmie ohroziť susedovu stavbu alebo pozemok úpravami pozemku alebo úpravami stavby na ňom zriadenej bez toho, že by urobil dostatočné opatrenie na upevnenie stavby alebo pozemku, nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá vnikat' na susediaci pozemok a nešetrne, prípadne v nevhodnej ročnej dobe odstraňovať zo svojej pôdy korene stromu alebo odstraňovať vetvy stromu presahujúce na jeho pozemok.

23. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa nie sú dôvodné.

24. Pre dodatočné povolenie stavby a povolenia jej užívania je prvoradé zistiť vplyv stavby na životné prostredie, či táto nebola realizovaná v rozpore s verejnými záujmami chránenými Stavebným zákonom, najmä s cieľmi a zámernými územného plánovania a osobitnými predpismi. Kasačný súd preskúmaním veci dospel k záveru, že uvedené splnené nebolo. Podľa názoru kasačného súdu správne orgány splnenie podmienky súlade s verejnými záujmami neskúmali v potrebnom rozsahu. Kasačný súd považuje postup správnych orgánov keď odkázali žalobcu s námietkami vo vzťahu k dodatočne povolenej stavbe na súd, za nesprávny. Pokiaľ sa žalovaný a ani prvostupňový správny orgán s námietkami žalobcu nevysporiadali a uspokojili sa s konštatovaním, že žaloba pri postupe podľa § 137 Stavebného zákona podaná nebola, niet podľa názoru kasačného súdu pochybností, že skutkový stav nebol dostatočne zistený.

25. Za pochybenie stavebných úradov považuje kasačný súd aj konanie, ktorým odkázal namietateľov na súd a konanie postupom podľa § 137 Stavebného poriadku prerušil. Z § 88a Stavebného zákona však vyplýva, že stavebný úrad tak urobí v prípade, ak vlastník stavby v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou časťou alebo jeho časti alebo má k tomu pozemku iné právo. Podľa § 88a Stavebného zákona je stavebný úrad oprávnený k podaniu žaloby odkázať vlastníka pozemku, na ktorom je nepovolená stavba postavená. Takýto spor v konaní o dodatočnom povolení stavby však nevznikol.

26. S poukazom na § 137 ods. 1, ods. 2 Stavebného zákona kasačný súd uvádza, že posúdenie námietok neprekračovalo právomoci stavebného úradu, pretože stavebný úrad skúma požiadavku ochrany verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia (§ 66 ods. 3 písm. b) Stavebného zákona). Stavebné úrady tak aj podľa názoru kasačného súdu postupovali v rozpore so zákonom, keď odkázali žalobcu ako namietateľa na súd a konanie podľa § 137 Stavebného zákona prerušili, pretože posúdenie otázky ochrany verejného záujmu bolo v jeho právomoci.

27. Každý má právo na pokojné užívanie majetku ako zložky vlastníckeho práva. Súčasťou pokojného užívania majetku je také užívanie majetku, ktoré neobťažuje nad mieru primeranú pomerom okrem iného prejavmi, ktoré žalobca opísal v žalobe a ktoré namietal v správnom konaní. Je vo verejnom záujme, aby stavba, vrátane dodatočne povoľovanej, nezasahovala do práv účastníka konania. Pokiaľ účastník konania o dodatočnom povolení stavby tvrdí a preukazuje, že stavba zasahuje do jeho užívacích práv (v tomto prípade pokojné užívanie majetku), má správny orgán povinnosť okrem iného skúmať, či dokumentácia predložená v konaní spĺňa požiadavky verejného záujmu týkajúce sa ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí. Iba za zistenia splnenia takýchto podmienok je možné stavbu dodatočne povoliť. Je povinnosťou stavebného úradu, aby splnenie takýchto podmienok zisťoval, nakoľko pokiaľ zistí opak, je povinný nariadiť odstránenie stavby. Stavebný úrad je povinný posúdiť vplyv stavby na okolie, v tomto prípade vplyv chovu holubov na susediace pozemky a stavby, a jej funkčné využitie.

28. Kasačný súd poukazuje aj na všeobecné, neurčité, nezrozumiteľné uvedenie podmienky pre užívanie stavby uvedenej v prvostupňovom rozhodnutí správneho orgánu „Pri užívaní stavby rešpektovať ustanovenia § 127 ods. 1 zák. č. 40/1964 (občiansky zákonník) v znení neskorších predpisov“.

Stanovenie takto formulovanej podmienky je podľa názoru kasačného súdu nepreskúmateľné v tom zmysle, že z rozhodnutia nie je zrejmé, aká podmienka vo vzťahu k chovu holubov má byť dodržaná. Takto všeobecné stanovenie podmienok v rozhodnutí, vzhľadom na námietky žalobcu, nepovažuje kasačný súd za dostatočné.

29. Ku kasačným námietkam sťažovateľa kasačný súd uvádza, že sťažovateľ nevymedzil čo konkrétne považuje za nesprávne právne posúdenie, ale iba uviedol, že stavba holubníka je v súlade s verejným záujmom v rozsahu chránenom stavebným zákonom.

30. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

31. Kasačný súd zároveň rozhodol, že kasačnej sťažnosti neprizná odkladný účinok, hoci jeho priznanie by nebolo v rozpore s verejným záujmom, pretože krajský súd rozhodoval za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (rozsudok vyhlásený dňa 17.06.2016) a ani preskúmaním spisového materiálu nedospel kasačný súd k záveru, že by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila sťažovateľovi závažná ujma. Vo svetle uvedeného kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 S.s.p. v spojení s ustanovením § 188 S.s.p. zamietol.

32. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobcovi, ako úspešnému účastníkovi konania o kasačnej sťažnosti, nárok na náhradu trov tohto konania priznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.). V zmysle § 175 ods. 2 S.s.p. v spojení s dôvodovou správou k § 467 S.s.p. (teleologický výklad) o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

33. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.